

PÄÄKIRJOITUS

Ainutlaatuinen *IMMANUEL*

Evankeliumien jouluevankeliumit puhuttavat. Oikeastaan kaikilla paitsi Markuksella on oma jouluevankeliuminsa, Markus ei kerro mitään Jeesuksen syntymästä, vaan keskittyy Jeesuksen julkiseen elämään.

Lääkäri Luukas on jouluevankeliumin kirjoittajista tunnetuin: ”Ja tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustukselta kävi käsky...” Tutut sanat, ehkä vielä rakkaamat vanhan käännöksen mukaan.

Moni pitää jouluevankeliumia kauniina satuna. Kertomuksen todenperäisyyttä ei välttämättä kysytä. Väliäkö sillä, ”kunhan se toimii”. Joulumieltä, joulutunnelmaa. Mutta riittääkö se? Ehkä on syytä muistuttaa, että Vulgatan mukaan Luukkaan kertomus alkaa sanoilla ”factum est”.

Matteuksen jouluevankeliumi on vähemmän tunnettu. Matteus aloittaa evankeliuminsa monelle länsimaiselle lukijalle aika ”ikäväällä tavalla”: ensin Matteus toteaa, että Jeesus on Abrahamin poika ja Daavidin poika, ja sitten hän siirtyy kertomaan Jeesuksen sukulaisista. Seuraa pitkä luetelo nimiä, joista harva suomalainen tunnistaa kovinkaan monta.

Kertomuksen kohokohta on skandaali: Joosefin kihlattu, Maria, oli raskaana. Joosef yritti pelastaa Marian ikävältä julkisuudelta, joka olisi teilannut hänet, Jeesuksen äidin, nuoren Marian.

Pakko erota, kaikessa hiljaisuudessa, siististi, Marian takia. Mutta sävel

muuttuu. Herran enkeli ilmestyi yöllä ja sanoi: ”Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa Mariaa vaimoksesi. Se, mikä hänessä on siinnyt, on (lähtöisin) Pyhästä Hengestä. Hän synnyttää pojan, ja sinun tulee antaa pojalle nimeksi Jeesus, sillä hän pelastaa kansansa sen synneistä.”

Matteus jatkaa: ”Tämä kaikki tapahtui, jotta kävisi toteen, mitä Herra on profeetan suulla ilmoittanut: - Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja hänelle annetaan nimeksi Immanuel – se merkitsee: Jumala on meidän kanssamme.”

Joosefin suunnitelmat muuttuivat. Alkavasta tragediasta tulikin ilosanoma. Jeesus oli todella Immanuel, ainutlaatuinen Immanuel. Immanuel mainitaan vain kerran Uudessa testamentissa, ja juuri Matteuksen jouluevankeliumissa!

Matteus tajusi, että Jeesuksen syntymä oli ennustettu. Herra oli ”profeetan suulla” ilmoittanut siitä. ”Immanuel” esiintyy vain kolme kertaa Vanhassa testamentissa: Jes. 7:14, 8:8 ja 8:10.

Matteuksen joulusanoma on juuri tämä: Immanu El, Jumala on meidän kanssamme! Se on koko Matteuksen evankeliumin johtava ajatus. Matteuksen evankeliumin alussa on Immanuel, ”Jumala on meidän kanssamme”, ja lopussa Jeesuksen vakuutus: ”katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.”

Matteuksen evankeliumin sanoma

on mielestäni juuri tänä vuonna erityisen ajankohtainen. Monet ihmiset ajattelevat maailman nykytilanetta ja ovat huolissaan siitä. Lähi-itä, Afrikan nälänhätä, uhkaavat epidemiat, väkivalta – tummat pilvet peittävät taivaan niin, että joskus miettii, missä Jumala on. Monen ihmisen henkilökohteisessa elämässä on murheita, sairautta, onnettomuutta ja ristiriitoja. Ilmastoasiat ovat huolenaihe. On pakko toimia ennen kuin on myöhäistä. Kirkon tila on huolestuttava. Monet nuoret valmistuneet teologit eivät saa töitä.

Matteuksen jouluevankeliumi korostaa sitä, että juuri silloin, kun ajatellaan, että Jumala on kaikesta kaukana, Hän onkin läsnä. Kun Matteus luettelee nimiä, mietimme, mitä tekemistä näillä nimillä on Jumalan valtakunnan kanssa. Mutta kaikessa, niin arjessa, ilossa kuin surussakin Jumala oli kuitenkin meidän kanssamme.

Immanu El, Jumala on meidän kanssamme. Siinä on tulevaisuutemme avain. Siinä on joulun ydinsanoma, tänäkin jouluna. Eihän siihen voi vastata muuta kuin toteamalla, että ”ei minulta mitään puutu”.

Matteuksen jouluevankeliumi korostaa

myös Pyhän Raamatun luotettavuutta. Profeetta oli puhunut. Mitä hän tarkoitti? Profeetta puhui merkistä, Herran merkistä: neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää lapsen. Vaikka jokaisen lapsen syntymä on ihme, tuskin ”Herran merkki” olisi pelkästään se, että nuori nainen synnyttää lapsen. Tilanne näytti vaikealta, jopa epäeettiseltä: kihlattu Maria oli raskaana, eikä Joosef ollut syntävän lapsen isä. Herran merkki oli, että ”se, mikä hänessä on siinnyt, on lähtöisin Pyhästä Hengestä.” Sen tähden kristillinen kirkko tunnustaa Jeesuksesta: sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta.

Ihme oli ja on, että lapsi on itse Jumala. Lapsen syntymä tarkoittaa, että Jumala on kanssamme. Matteus ymmärtää, ettei se ollut profeetan oma keksintö. Herra oli puhunut, profeetan suulla.

Muista tänä jouluna, että Jumala on meidän kanssamme ainutlaatuisen ”Immanuelin” takia. Muista se, ja pidä kiinni myös siitä, että Jumalan Pyhään Sanaan voi luottaa. Minkä Herra lupaa, sen Hän myös toteuttaa!

Adventtina 2006

Henrik Perret

Kuva: Hilpi Jenu

